

**UCHWAŁA Nr XXVIII/241/18
RADY POWIATU W BIELSKU PODLASKIM**

z dnia 28 lutego 2018 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi z dnia 31 października 2017 r.
na działalność Dyrektora Powiatowego Zarządu Dróg w Bielsku Podlaskim**

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1868, z 2018 r. poz. 130) w związku z art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z 2018 r. poz. 149) Rada Powiatu w Bielsku Podlaskim stwierdza, co następuje:

§ 1.1. Uznaje się za bezzasadną skargę z dnia 31 października 2017 r. na działalność Dyrektora Powiatowego Zarządu Dróg w Bielsku Podlaskim, zarejestrowaną w Starostwie Powiatowym w Bielsku Podlaskim pod nr Or.1510.5.2017.

2. Załącznikiem do niniejszej uchwały jest treść opinii Komisji Rewizyjnej z dnia 21 lutego 2018 r.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Adam Miron Łeczycki

Załącznik
do uchwały Nr XXVIII/241/18
Rady Powiatu
w Bielsku Podlaskim
z dnia 28 lutego 2018 r.

Uzasadnienie sposobu rozpatrzenia skargi

Podejmując uchwałę Rada Powiatu w Bielsku Podlaskim oparła się o ustalenia Komisji Rewizyjnej, która wydała opinię następującej treści:

W dniu 31 października 2017 r. w Starostwie Powiatowym w Bielsku Podlaskim mieszkanka wsi Mokre Lidia Ł. wniosła do protokołu skargę na działania dyrektora Powiatowego Zarządu Dróg w Bielsku Podlaskim, iż nie podejmuje on działań zabezpieczających przed zalewaniem jej posesji wodą opadową z drogi powiatowej. Skarżąca zarzuciła, iż brak właściwie działającego odwodnienia powoduje zaleganie wody wzdłuż drogi oraz zalewanie działki skarżącej wezbraną wodą przelewającą się przez fundament ogrodzenia, co przy jednoczesnym napływie wody deszczowej z pól położonych po tej samej stronie drogi powoduje, że niszczy wykonane około 1963 roku ogrodzenie należące do skarżącej. Droga została przebudowana przed około dwoma laty, przez co jej poziom został podniesiony powyżej wysokości fundamentu ogrodzenia. Kratka odpływowa przy drodze została przez Powiatowy Zarząd Dróg wbudowana zbyt wysoko w stosunku do krawędzi nawierzchni drogi, przez co nie spełnia swojej funkcji, gdyż woda spływa dalej w dół drogi na posesję skarżącej. W jej ocenie oprócz obniżenia kratki niezbędne jest umieszczenie wzdłuż drogi korytka zbierającego wodę spływającą z drogi i odprowadzającego ją do kratki nad przepustem usytuowanym pod drogą. W obecnym stanie woda z dalszej części wsi spływa w pobliże jej posesji, a dopiero potem częściowo do położonego pod kratką przepustu drogowego.

Starosta Bielski pismem z dnia 7 listopada 2017 r. zwrócił się o wyjaśnienia w sprawie do dyrektora Powiatowego Zarządu Dróg w Bielsku Podlaskim, zwanego dalej PZD. W odpowiedzi z dnia 15 listopada 2017 r. PZD poinformował, że w 2015 r. prowadzone były roboty przy przebudowie drogi powiatowej nr 1679B, w tym będącej jej częścią ulicy wiejskiej we wsi Mokre. Dla zapobieżenia spływowi wód opadowych z drogi na posesję skarżącej PZD na wysokości tej posesji wykonał dodatkowo kratkę nad przepustem drogowym, którym część wody z drogi i pobocza spływa bezpośrednio do przepustu, a następnie przepustem przepływa na przeciwległą, południową stronę drogi. W ocenie

dyrektora PZD, przebudowa drogi nie wpłynęła na zmianę stosunków wodnych w obszarze posesji skarżącej.

Działając na podstawie art. 229 pkt 4 w związku z art. 19 Kpa Starosta uznał, że do rozpoznania skargi na kierownika powiatowej jednostki organizacyjnej właściwa jest Rada Powiatu w Bielsku Podlaskim oraz przekazał skargę jej przewodniczącemu, który następnie podjął decyzję o skierowaniu skargi do rozpatrzenia przez Radę Powiatu na sesji zaplanowanej na grudzień 2017 r.

Po zapoznaniu się z dotychczas zgromadzoną dokumentacją przewodniczący Komisji Rewizyjnej postanowił o przeprowadzeniu oględzin przedmiotowego obszaru. W dniu 28 listopada 2017 r. zespół, w którego skład weszli: przewodniczący Komisji Rewizyjnej, dyrektor Powiatowego Zarządu Dróg, naczelnik i inspektor wydziału organizacyjno-prawnego Starostwa Powiatowego w Bielsku Podlaskim, przeprowadził wizję lokalną. W jej trakcie wykonano pomocniczo zdjęcia obszaru poddanego oględzinom, w tym urządzeń odwadniających, a po zakończeniu sporządzono protokół.

W wyniku oględzin stwierdzono, co następuje:

Ogrodzona oraz zabudowana domem mieszkalnym i budynkami gospodarczymi nieruchomość w miejscowości Mokre 36, należąca do skarżącej i jej męża, położona jest przy wyasfaltowanej drodze, po jej stronie północnej, w naturalnym obniżeniu terenu. Wody opadowe, spływające od strony północnej, zgodnie ze spadkiem terenu kierują się z pola poprzez posesję skarżącej ku rowowi położonemu wzdłuż nasypu drogi. Podobne zjawisko zachodzi również na działkach sąsiednich, jednakże obniżenie terenu na części działki należącej do skarżącej jest największe. Fragment ten jest zatem naturalnie najbardziej podmokły, niezależnie od tego, iż sam spływ wody z wyższej części posesji nie jest gwałtowny. Częściowa podmokłość działki utrzymuje się niewątpliwie dłużej, zaś szczególnie w najniższym jej fragmencie może mieć charakter ciągły lub długookresowy. Zespół przeprowadzający oględziny stwierdził – na podstawie poziomu wody w nieużytkowanej studni znajdującej się obok domu mieszkalnego – wysoki, niemal równy z powierzchnią gruntu poziom wód podskórnych. Taki nawodniony grunt nie ma zdolności do wchłonięcia kolejnych opadów, co w czasie deszczu niewątpliwie może powodować szybkie podnoszenie się poziomu wody ponad powierzchnię gruntu oraz sprawiać wrażenie zalania posesji. Utrzymywanie się i powtarzanie takiego stanu rzeczy jest również związane z ograniczoną zdolnością odprowadzania nagłego przyrostu objętości wód przez rów prowadzący wzdłuż ogrodzenia do przepustu pod drogą.

Droga posadowiona wyżej od posesji skarżącej stanowi niejako przeszkodę dla swobodnego spływu wody na stronę przeciwną – południową, gdzie położona jest łąka należąca również do skarżącej, dlatego droga ta została uzbrojona w przepust. Jednakże droga wraz z rowem i przepustem istniała w tym miejscu już dużo wcześniej, tak więc jej aktualny przebieg i ukształtowanie nie zmieniły stosunków wodnych w badanym miejscu. Droga po przebudowie posiada odpowiedni profil, który powoduje symetryczny spływ opadów na oba pobocza. Poza tym, z uwagi na pochylenie pasa drogowego w swojej linii, nie całość opadów jest odprowadzana z drogi na pobocza, ponieważ część spływa dalej po nawierzchni drogi omijając posesję skarżącej. W ocenie zespołu nie znajduje pokrycia twierdzenie skarżącej, że wskutek działań bądź braku właściwych działań ze strony zarządcy drogi następuje przelewanie się wody z drogi poprzez pobocze, dalej ponad fundamentem ogrodzenia i w efekcie zalewanie posesji. Głównym powodem okresowego pojawiania się wody na części gruntu posesji jest przede wszystkim naturalnie wysoki poziom wód gruntowych. Potencjalnym sposobem poprawy tego stanu rzeczy mogłoby być zwiększenie chłonności gruntu, na przykład poprzez podniesienie jego poziomu średnio przepuszczalną glebą, co zmniejszyłoby intensywność spływania wody z kierunku wyżej położonej części posesji skarżącej. Działania takie, jak również kształtowanie przekroju i spadku rowu odwadniającego leżą w gestii właściciela nieruchomości, czyli skarżącej, a więc nie należą do zadań i obowiązków zarządcy drogi powiatowej. Podobnie zarządca drogi nie odpowiada za stan fundamentu ponad półwiecznego prywatnego ogrodzenia, które – co stwierdzono w występujących głębokich spękaniach – zostało wykonane bez odpowiedniego zbrojenia. Fundament ten pełni wyłącznie rolę podstawy ogrodzenia i ze względu na swoje właściwości nie może być traktowany jak budowla wzniesiona jako element techniczny drogi. Ewentualny brak fundamentu i zwiększony kąt pochylenia nasypu drogi nie stanowi czynnika, który spowodowałby niezachowanie wymogów technicznych przez całość drogi na tym odcinku.

W ocenie Komisji Rewizyjnej, biorąc pod uwagę wyjaśnienia dyrektora PZD i ustalenia zespołu przeprowadzającego oględziny, nie można uznać zasadności zarzutu skarżącej, iż Powiatowy Zarząd Dróg spowodował zablokowanie spływu wody z posesji na pole, gdyż odpływ ten następuje z rowu poprzez drożny przepust pod drogą. Poza tym, w celu zaspokojenia żądań skarżącej, aby zmniejszyć odpływ wód spływających z drogi i pobocza do rowu po stronie posesji, została przez PZD wbudowana kratka odpływowa bezpośrednio nad przepustem. Obiektywnie rzecz biorąc, rozwiązanie to nie zmniejsza w znaczący sposób problemu podmokłości położonej obok działki, gdyż jego główna przyczyna tkwi gdzie indziej, to jest w ukształtowaniu terenu i właściwościach gruntu w obszarze posesji skarżącej.

Przekonanie skarżącej, iż konieczne są kolejne działania ze strony zarządcy drogi, któremu skarżąca niezasadnie przypisuje w najwyższym stopniu winę za stan stanowiących jej własność ogrodzenia, rowu i działki oraz za jej podmokłość, jest całkowicie bezzasadne. Poza tym należy mieć na względzie, że również Gmina Bielsk Podlaski podjęła działanie zmniejszające napływ wody z działki sąsiedniej (do rowu i przepustu na wysokości działki skarżącej), poprzez wybudowanie pod drogą gminną o nr geod. 539/2 przepustu odprowadzającego część wód do kolejnego przepustu pod drogą powiatową. Na miejscu stwierdzono ciągły spływ z przepustu gminnego wody pochodzącej z działki sąsiedniej, zatem łączne działania Powiatu i Gminy niewątpliwie przyczyniły się do poprawy sytuacji, jednak nie mogły całkowicie rozwiązać problemu, który uwidacznia się szczególnie w okresie długotrwałych i obfitych opadów.

Komisja stwierdza, iż spełnienie przez zarządcę drogi dodatkowych żądań skarżącej byłoby działaniem niecelowym, a przez to i niegospodarnym. Droga została wybudowana zgodnie z projektem sporządzonym przez uprawnionego specjalistę, a jej poziom – wg ustnego oświadczenia dyrektora PZD – nie uległ istotnej zmianie w stosunku do stanu przed przebudową, jeśli w ogóle się zmienił. W wyniku przebudowy drogi powiatowej nie doszło zatem do naruszenia lokalnych stosunków wodnych, gdyż były już one ukształtowane wcześniej. Stan tych stosunków nie był korzystny dla skarżącej, lecz już doczekała się ona możliwej pomocy ze strony Powiatowego Zarządu Dróg w Bielsku Podlaskim. Dalsze działania w tym obszarze leżą już jedynie w zakresie władztwa skarżącej jako właściciela nieruchomości.

W związku z powyższym Komisja Rewizyjna uznaje, że zasadne jest podjęcie przez Radę Powiatu w Bielsku Podlaskim uchwały o stwierdzeniu bezzasadności skargi. Szczegółowa analiza skargi, udzielonych wyjaśnień, a także ustaleń zespołu przeprowadzającego oględziny wskazuje, że zarzuty nie potwierdziły się.

Zgadzając się z ustaleniami Komisji Rewizyjnej, Rada Powiatu w Bielsku Podlaskim uznała skargę z dnia 31 października 2017 r. na działalność Dyrektora Powiatowego Zarządu Dróg w Bielsku Podlaskim za bezzasadną.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Adam Miron Łęczycki

